

—Tetzaveh—

Saturday Morning Torah Study

Shabbat February 24, 2024

(Plaut pp. 618-22)

Exodus 27:20-21:

וְאִתָּהּ תְּצַוֶּהוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ שֶׁמֶן זַיִת זָךְ כִּתִּית לְמָאוֹר
לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד: בְּאֶהֱל מוֹעֵד מִחוּץ לַפָּרֹכֶת אֲשֶׁר עַל־הָעֵדוּת יַעֲרֹךְ
אֹתוֹ אֶהְרֹן וּבָנָיו מֵעֶרֶב עַד־בֹּקֶר לִפְנֵי יְהוָה חֻקֵּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵם מֵאֵת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

You shall further instruct the Israelite to bring you clear oil of beaten olives for lighting, for kindling lamps regularly. Aaron and his sons shall set them up in the Tent of Meeting, outside the curtain which is over the Pact, [to burn] from evening to morning before the Eternal One. It shall be a due from the Israelites for all time, throughout the ages.

Commentary of Rashbam (Rabbi Samuel ben Meir 1085-1174):

ואתה תצוה - למעלה הוא אומר דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה לפי שעה לצורך המשכן אבל כאן שצוה זה לכל הדורות לתת שמן למאור לכל שנה ושנה לכך הוא אומר ואתה תצוה שינה הלשון לפי שכל לשון צוואה לדורות ומיד. וכה"א בת"כ ובספרי כי כל לשון ציווי אינו אלא מיד ולדורות: זך - בלא שמרים. הזתים כובשם במכתשת כי המחונים בריחים אינו זך כל כך:

20. You shall further instruct. In the beginning of the passage about the Tabernacle, Moses had been told by God to raise the donations for the building of the Tabernacle by saying, “Bring me gifts,”(Ex. 25:2) and that had referred to a one time contribution. Now Moses is instructed of the ongoing obligation to provide oil for the Menorah in the Tabernacle. The syntax has been changed here with the introduction of the word Tetzaveh, “you will command.” Whenever that root occurs the subject matter it addresses is one of ongoing importance, not a commandment to be carried out only once, only because of special circumstances. This principle has been spelled out by Torat Kohanim in Leviticus at the

beginning of Parshat Tzav, as well as in Sifrei on Parshat Naso section 1.

Exodus 28:1-5:

א ואתה הקרב אליך את־אהרן אחיך ואת־בניו אתו מתוך בני ישראל לכהנול־לי אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן: ב ועשית בגדי־קֹדֶשׁ לַאֲהֲרֹן אַחִיךָ לְכָבוֹד וּלְתַפְאֶרֶת: ג ואתה תְּדַבֵּר אֶל־כָּל־חַכְמֵי־לֵב אֲשֶׁר מִלֹּאֲתֵיךָ וְעָשׂוּ אֶת־בְּגָדֵי אַהֲרֹן לְקֹדֶשׁוֹ לְכַהֲנֹל־לִי: ד וְאֵלֶּה הַבְּגָדִים אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ חֹשֶׁן וְאַפֹּדֶת וּמַעִיל וְכִתְנֵת תְּשַׁבֵּץ מִצַּנְפֶּת וְאַבְנֵט וְעָשׂוּ בְּגַדֵי־קֹדֶשׁ לַאֲהֲרֹן אַחִיךָ וּלְבָנָיו לְכַהֲנֹל־לִי: ה וְהִם יִקְחוּ אֶת־הַזָּהָב וְאֶת־הַתְּכֵלֶת וְאֶת־הָאַרְגָּמָן וְאֶת־תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי וְאֶת־הַשֵּׁשׁ:

You shall bring forward your brother Aaron, with his sons, from among the Israelites, to serve Me as priests: Aaron, Nadab and Abihu, Eleazar and Ithamar, the sons of Aaron. Make sacral vestments for your brother Aaron, for dignity and adornment. Next you shall instruct all who are skillful, whom I have endowed with the gift of skill, to make Aaron's vestments, for consecrating him to serve Me as priest. These are the vestments they are to make: a breastpiece, an ephod, a robe, a fringed tunic, a headdress, and a sash. They shall make those sacral vestments for your brother Aaron and his sons, for priestly service to Me; they, therefore, shall receive the gold, the blue, purple, and crimson yarns, and the fine linen.

Commentary of Rashi (Rabbi Shlomo ben Yitzhak: 1040-1105):

ד חֹשֶׁן תְּכֵשִׁיט כְּנֹד הַלֵּב: וְאַפֹּדֶת. לֹא שָׁמַעְתִּי וְלֹא מִצַּאתִי בְּבְרִיתָא פְּרוּשׁ תְּבַנִּיתוּ. וְלִפִּי אֹמֵר לִי שֶׁהוּא חֲנוּר לֹא מֵאַחֲרָיו, רָחֲבוּ פְּרוּחֵי גַב אִישׁ כְּמִין סִינֵר שְׁקוּרִין רְעִינִ"ט (אבנט) שְׁחֹנְרוֹת הַשְּׂרוֹת בְּשָׂרוֹכְבוֹת עַל הַסּוּסִים. כֶּךָ מַעֲשֵׂהוּ מְלֻמָּטָה, שֶׁנֶּאֱמַר "וְדוֹד חֲנוּר אֶפֹּדֶת בֶּדֶ" (שְׁמוּאֵל ב' ו:יד), לְמַדְנֵנוּ שֶׁהָאֶפֹּדֶת חֲנוּרָה הִיא. וְאִי אֶפְשָׁר לֹאמַר שֶׁאֵין בּוֹ אֶלָּא חֲנוּרָה לְבִדָּה, שֶׁהָרִי נֶאֱמַר "וַיִּתֵּן עָלָיו אֶת הָאֶפֹּדֶת" (ויקרא ח:ז) וְאַחַר כֶּךָ "וַיַּחַזֵּר אוֹתוֹ בְּחֹשֶׁב הָאֶפֹּדֶת" וְתַרְגָּם אוֹנְקֵלוֹס "בְּחֶמֶן אֶפֹּדֶת", לְמַדְנֵנוּ שֶׁחֹשֶׁב הוּא חֲנוּר, וְהָאֶפֹּדֶת שֵׁם תְּכֵשִׁיט לְבָדוֹ. וְאִי אֶפְשָׁר לֹאמַר שֶׁעַל שֵׁם שְׁתֵּי הַכֶּתְפוֹת שָׁבוּ הוּא קְרוִי אֶפֹּדֶת, שֶׁהָרִי נֶאֱמַר "שְׁתֵּי כֶּתְפוֹת הָאֶפֹּדֶת" (לקמן פסוק כז), לְמַדְנֵנוּ שֶׁהָאֶפֹּדֶת שֵׁם לְבָד וְהַכֶּתְפוֹת שֵׁם לְבָד וְהַחֹשֶׁב שֵׁם לְבָד. לְכֶךָ אֲנִי אֹמֵר שֶׁעַל שֵׁם הַסִּינֵר שֶׁל מִטָּה קְרוִי אֶפֹּדֶת, עַל שֵׁם

שְׂאוּפָדוֹ וּמִקְשָׁטוֹ בּוֹ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר "וַיֵּאָפֵד לוֹ בּוֹ" (ויקרא ח:ז). וְהַחֹשֶׁב הוּא הַגּוֹר שְׂלִמְעָלָה הַיְמָנִי, וְהַכְּתָפוֹת קְבוּעוֹת בּוֹ. וְעוֹד אוֹמֵר לִי לְבִי שֵׁישׁ רְאִיָּה שֶׁהוּא מִיַּן לְבוּשׁ, שֶׁתְּרַגְּמֵ יוֹנְתָן "וְדוֹר הַגּוֹר אֶפֶד בָּד" (שמואל ב' ו:יד).

4. A breastpiece. An ornament worn over the heart. **An ephod.** I have never heard, nor found an explanation of its design. My heart tells me that it was belted in the rear, and that it was as wide as a man's back. It must have resembled the apron-like garment that noble ladies wear nowadays when they ride horses. It was, therefore, something worn below the waist; since "David was girt with a linen ephod," (2 Sam. 6:14) we learn that an ephod is something that one girds, or belts, around oneself. But it cannot be only a belt, for Moses first, "Put the ephod" on Aaron and subsequently, "Girded him with the decorated band of the ephod." (Lev. 8:7) The ephod itself, then, must be a separate, ornamental garment. Since v.27 refers to, "The two shoulder-pieces of the ephod," we know that the word cannot refer to the shoulder-pieces alone; the shoulder-pieces, the ephod, and the decorated band have distinct names. So I think that the ephod is named after this apron effect, because it girds him (*ophedo*) and ornaments him. The "decorated band" is the belt that goes on top of it, and the shoulder-pieces are attached to it.

Exodus 28:6-12:

וַעֲשׂוּ אֶת־הָאֶפֶד זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְשֵׁשׁ מְשֻׁזָּר מְעֻשָׂה חֹשֶׁב: ז שְׁתֵּי כְתֻפֹת חִבְרֹת יִהְיֶה־לּוֹ אֶל־שְׁנֵי קְצוֹתָיו וְחִבְרֹ: ח וְחֹשֶׁב אֶפֶדְתּוֹ אֲשֶׁר עָלָיו כְּמַעֲשֵׂהוּ מִמֶּנּוּ יִהְיֶה זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מְשֻׁזָּר: ט וְלָקַחְתָּ אֶת־שְׁתֵּי אַבְנֵי־שֹהַם וּפְתַחְתָּ עֲלֵיהֶם שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: י שֵׁשָׁה מִשְׁמַתָּם עַל הָאֲבֹן הָאֶחָד וְאֶת־שְׁמוֹת הַשֵּׁשָׁה הַנוֹתְרִים עַל־הָאֲבֹן הַשֵּׁנִית כְּתוֹלְדָתָם: יא מַעֲשֵׂה חֲרָשׁ אֲבֹן פְּתוּחֵי חֹתָם תַּפְתֹּחַ אֶת־שְׁתֵּי הָאֲבָנִים עַל־שְׁמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִסְבֹּת מִשְׁבְּצוֹת זָהָב תַּעֲשֶׂה אֹתָם: יב וְשַׁמְתָּ אֶת־שְׁתֵּי הָאֲבָנִים עַל כְּתֻפֹת הָאֶפֶד אַבְנֵי זָכָרֹן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִשְׂאָ אֲהָרֹן אֶת־שְׁמוֹתָם לְפָנָי יִהְיֶה עַל־שְׁתֵּי כְתֻפֵּי לְזָכָרֹן:

They shall make the ephod of gold, of blue, purple, and crimson yarns, and of fine twisted linen, worked into designs. It shall have two shoulder-pieces attached; they shall be attached at its two ends. And the decorated band that is upon it shall

be made like it, of one piece with it: of gold, of blue, purple, and crimson yarns, and of fine twisted linen. Then take two lazuli stones and engrave on them the names of the sons of Israel: six of their names on the one stone, and the names of the remaining six on the other stone, in the order of their birth. On the two stones you shall make seal engravings—the work of a lapidary—of the names of the sons of Israel. Having bordered them with frames of gold, attach the two stones to the shoulder-pieces of the ephod, as stones for remembrance of the Israelite people, whose names Aaron shall carry upon his two shoulder-pieces for remembrance before the Eternal One.

Commentary of Gersonides (Rabbi Levi ben Gershom 1288-1344):

12. Whose names Aaron shall carry upon his two shoulder-pieces for remembrance before the Eternal One. So that Aaron should always keep them in mind, with the result that when he was fit to receive prophecy, he would receive prophecy about them.

Exodus 28:13-21:

יג וְעָשִׂיתָ מִשְׁבָּצֹת זָהָב: יד וּשְׁתֵּי שְׂרָשְׁרוֹת זָהָב טָהוֹר מִגְבְּלוֹת תַּעֲשֶׂה
אתם מעשה עֶבֶת וְנִתְתָּה אֶת־שְׂרָשְׁרֹת הָעֵבֶתֶת עַל־הַמִּשְׁבָּצֹת: טו
טו וְעָשִׂיתָ חֲשׂוֹן מִשְׁפָּט מַעֲשֶׂה חֹשֶׁב כְּמַעֲשֶׂה אֶפֶד תַּעֲשֶׂנוּ זָהָב תְּכֵלֶת
וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מְשֻׁזָּר תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ: טז רְבֹועַ יִהְיֶה כְּפֹול זֶרֶת
אַרְכּוֹ וְזֶרֶת רְחִבּוֹ: יז וּמְלֹאתָ בּוֹ מְלֹאת אֶבֶן אַרְבָּעָה טוּרִים אֶבֶן טוּר
אָדָם פְּטָדָה וּבְרֹקֶת הַטּוּר הָאֶחָד: יח וְהַטּוּר הַשֵּׁנִי נֶפֶךְ סַפִּיר וַיְהִלֵּם:
יט וְהַטּוּר הַשְּׁלִישִׁי לְשֵׁם שָׁבוּ וְאַחֲלָמָה: כ וְהַטּוּר הָרְבִיעִי תַרְשִׁישׁ
וְשֹהֵם וַיִּשְׁפָּה מִשְׁבָּצִים זָהָב יִהְיוּ בְּמִלּוֹאתָם: כא וְהָאֲבָנִים תְּהִיֶינָן
עַל־שְׁמֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שְׁתֵּים עָשָׂרָה עַל־שְׁמֹתָם פְּתוּחֵי חוֹתָם אִישׁ
עַל־שְׁמוֹ תְּהִיֶינָן לְשְׁנֵי עָשָׂר שָׁבֶט:

Then make frames of gold and two chains of pure gold; braid these like corded work, and fasten the corded chains to the frames. You shall make a Breastpiece of Decision, worked into a design; make it in the style of the ephod: make it of gold, of blue, purple, and crimson yarns, and of fine twisted linen. It shall be square and doubled, a span in length and a span in width. Set in it mounted stones, in four rows of stones. The first row shall be a row of carnelian, chrysolite, and

emerald; the second row: a turquoise, a sapphire, and an amethyst; the third row: a jacinth, an agate, and a crystal; and the fourth row: a beryl, a lapis lazuli, and a jasper. They shall be framed with gold in their mountings. The stones shall correspond [in number] to the names of the sons of Israel: twelve, corresponding to their names. They shall be engraved like seals, each with its name, for the twelve tribes.

Exodus 28:22-30:

כב וְעָשִׂיתָ עַל־הַחֹשֶׁן שְׁרֵשֶׁת גְּבֻלַת מַעֲשָׂה עֲבֹת זָהָב טְהוֹר: כג וְעָשִׂיתָ עַל־הַחֹשֶׁן שְׁתֵּי טַבְּעוֹת זָהָב וְנָתַתָּ אֶת־שְׁתֵּי הַטַּבְּעוֹת עַל־שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן: כד וְנָתַתָּה אֶת־שְׁתֵּי עֲבֹתֵי הַזָּהָב עַל־שְׁתֵּי הַטַּבְּעוֹת אֶל־קְצוֹת הַחֹשֶׁן: כה וְאֵת שְׁתֵּי קְצוֹת שְׁתֵּי הָעֲבֹתֹת תִּתֵּן עַל־שְׁתֵּי הַמְּשַׁבְּצוֹת וְנָתַתָּה עַל־כַּתְּפוֹת הָאֶפֶד אֶל־מֹל פָּנָיו: כו וְעָשִׂיתָ שְׁתֵּי טַבְּעוֹת זָהָב וְשָׂמַתָּ אֹתָם עַל־שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן עַל־שִׁפְתּוֹ אֲשֶׁר אֶל־עֵבֶר הָאֶפֶד בְּיָתֶהּ: כז וְעָשִׂיתָ שְׁתֵּי טַבְּעוֹת זָהָב וְנָתַתָּה אֹתָם עַל־שְׁתֵּי כַתְּפוֹת הָאֶפֶד מִלְּמַטָּה מִמֹּל פָּנָיו לְעַמַּת מַחְבְּרָתוֹ מִמַּעַל לְחֹשֶׁב הָאֶפֶד: כח וַיִּרְכְּסוּ אֶת־הַחֹשֶׁן מִטַּבְּעֹתָו אֶל־טַבְּעַת הָאֶפֶד בַּפְּתִיל תְּכֵלֶת לְהִיּוֹת עַל־חֹשֶׁב הָאֶפֶד וְלֹא־יִזַּח הַחֹשֶׁן מִעַל הָאֶפֶד: כט וְנָשָׂא אֱהֲרֹן אֶת־שְׁמוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּחֹשֶׁן הַמְּשֻׁפָּט עַל־לְבָבוֹ בְּבֹאוֹ אֶל־הַקֹּדֶשׁ לְזַכָּרֹן לְפָנַי יְהוָה תָּמִיד: ל וְנָתַתָּ אֶל־חֹשֶׁן הַמְּשֻׁפָּט אֶת־הָאוּרִים וְאֶת־הַתְּמִיּוֹם וְהָיוּ עַל־לֵב אֱהֲרֹן בְּבֹאוֹ לְפָנַי יְהוָה וְנָשָׂא אֱהֲרֹן אֶת־מִשְׁפַּט בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל עַל־לְבָבוֹ לְפָנַי יְהוָה תָּמִיד:

On the breastpiece make braided chains of corded work in pure gold. Make two rings of gold on the breastpiece, and fasten the two rings at the two ends of the breastpiece, attaching the two golden cords to the two rings at the ends of the breastpiece. Then fasten the two ends of the cords to the two frames, which you shall attach to the shoulder-pieces of the ephod, at the front. Make two rings of gold and attach them to the two ends of the breastpiece, at its inner edge, which faces the ephod. And make two other rings of gold and fasten them on the front of the ephod, low on the two shoulder-pieces, close to its seam above the decorated band. The breastpiece shall be held in place by a cord of blue from its rings to the rings of the ephod, so that the breastpiece rests on the decorated band and does not come loose from the ephod. Aaron shall carry the names of the sons of Israel on the Breastpiece of Decision over his heart, when he enters the sanctuary, for re-

membrance before the Eternal at all times. Inside the Breastpiece of Decision you shall place the Urim and Thummim, so that they are over Aaron's heart when he comes before God. Thus Aaron shall carry the instrument of decision for the Israelites over his heart before the Eternal One at all times.

Commentary of Nachmanides:

ל ונתת אל חושן המשפט את האורים ואת התומים. סבר רבי אברהם להתחכם בענין האורים והתומים, ואמר (בפסוק ו) כי הם מעשה אומן כסף וזהב, והאריך בענינם כי חשב שהם על הצורות שיעשו בעלי הכוכבים לדעת מחשבת השואל. ולא אמר כלום. אבל הם כדברי רש"י, כתב שם המפורש נתון בין כפלי החשן, ולכך הוצרך להיות כפול. והראיה, כי לא נזכרו אורים ותומים כלל במעשה האומנים, ולא הזכירם להם בצואה ולא במעשה כלל. ופרט בבגדים ויעש את האפוד (להלן לט ב), ויעש את החשן (שם ח), ולא אמר ויעש האורים והתומים, ואלו היו מעשה חרש חכם היה מאריך בהם יותר מן הכל, ואם אולי ירצה לקצר בהם לעמקם היה אומר ועשית אורים ותומים כאשר הראה אותך בהר זהב טהור תעשה אותם או כסף מזוקק: ועוד תשוב תראה כי לא הזכיר בה"א הידיעה אחד מכל הכלים שלא נזכרו כבר, אבל אמר ועשו ארון (לעיל כה י), ועשית שולחן (שם כג), ועשית מנורת (שם לא), וכן כלם. ובמשכן אמר ואת המשכן תעשה (שם כו א), בעבור שכבר הזכירו ועשו לי מקדש (שם כה ח). והנה באורים ותומים אמר (כאן) ונתת אל חושן המשפט את האורים ואת התומים, לא צוה אתו בעשייתם, והזכירם הכתוב בה"א הידיעה, ולא הזכירם הכתוב רק במשה לבדו, שאמר בצואה ונתת אל חושן המשפט, ובמעשה ויתן אל החשן את האורים ואת התומים (ויקרא ח ח), כי לא היו מעשה אומן ולא היה לאומנים ולא לקהל ישראל בהם מעשה ולא נדבה כלל, אבל הם סוד מסור למשה מפי הגבורה, והוא כתבם בקדושה, או היו מעשה שמים, ולכך יזכירם סתם ובידיעה, כמו וישכן מקדם לגן עדן את הכרובים (בראשית ג כד): והנה משה לקח כתב האורים והתומים והניחם שם בחשן המשפט אחרי שהלביש את אהרן האפוד והחשן, כמו שאמר (ויקרא ח ז ח) ויתן עליו את האפוד ויחגור אותו בחשב האפוד, וישם עליו את החשן ויתן אל החשן את האורים ואת התומים, כי לאחר כן נתנם בין כפלי החשן: והענין הוא, כי היו שמות קדושים, מכחם יאירו האותיות מאבני החשן אל עיני הכהן השואל במשפטם... וזאת מדרגה ממדרגת רוח הקדש, היא למטה מן הנבואה, ולמעלה מבת קול שמשתמשים בה בבית שני לאחר שפסקה הנבואה ופסקו אורים ותומים כמו שהזכירו רבותינו: ואפשר שאחרי שנתן משה

בחשן השמות הקדושים של האורים והתומים היו נודעים במסורת ממנו לגדולי
חכמי ישראל שמסרם להם עם סתרי תורה, ולפיכך היה ביד דוד אפוד (ש"א כג
ו), והיה כדמות אפוד משה.

30. **Inside the Breastpiece of Decision you shall place the Urim and the Thummim.** Ibn Ezra decided to show off his wisdom with regard to the Urim and Thummim, going on at great length about how they were objects of silver and gold like those used by astrologers to divine what is in the thoughts of the one who is consulting them. But that is nonsense. They were, as Rashi explains, “An inscribed Tetragrammaton which would be put within the folds of the breastpiece.” The proof is that the Urim and Thummim are not mentioned among the things that had to be made by the artisans, they are never commanded to be made and they are not mentioned when the making of the Tabernacle is described. We are told that the ephod was made (39:2) and that the breastpiece was made (39:8), but we are never told that the Urim and Thummim were made. If in fact they were something that had to be made by a skilled craftsman, the text would have described this at greater length than anything else. If for some reason their making was to be kept mysterious, it would have at least said, “Make Urim and Thummim as you were shown on the mountain. Make them of pure gold and refined silver.” Notice too that the text introduces all the objects to be newly made by telling Moses to make “an ark,”(25:10) “a table,”(25:23) “a lampstand,”(25:31) and so forth. But here he is not commanded to make them at all, merely to put *the* Urim and Thummim inside the breastpiece. For they were not made by artisans, and were not part of the contributions brought by the community, but were a mystery transmitted to Moses directly from the Almighty, and he wrote them in holiness. And they were made in heaven. They were holy Names, but whose power the letters on the stones of the breastpiece could light up for the priest who was inquiring of them to read.... This was done on the level of the Holy Spirit, which is below that of prophecy but above that of the *bat kol*, or heavenly voice, which was used during the Second Temple period, once prophecy and the Urim and Thummim had ceased. It may be that once Moses had put them into the breastpiece, he passed the mystery of them down, along with other secrets of the Torah, to the great sages of Israel. This would explain how David came to have an ephod and a breastpiece modeled after those made by Moses.

Exodus 28:31-35:

לא ועשית את־מעיל האֶפֶד כָּלִיל תְּכֵלֶת: לב וְהָיָה פִּי־ראשו בְּתוֹכוֹ שָׁפָה יִהְיֶה לְפָיו סָבִיב מַעֲשֵׂה אֹרֶג כְּפִי תַחְרָא יִהְיֶה־לוֹ לֹא יִקְרַע: לג ועשית על־שוליו רַמְנֵי תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמֹן וְתוֹלַעַת שָׁנִי עַל־שוליו סָבִיב וּפְעַמְנֵי זָהָב בְּתוֹכֶם סָבִיב: לד פְּעַמֹן זָהָב וְרַמְוֹן פְּעַמֹן זָהָב וְרַמְוֹן עַל־שולֵי הַמַּעֲיֵל סָבִיב: לה וְהָיָה עַל־אַהֲרֹן לְשָׂרֵת וְנִשְׁמַע קוֹלוֹ בְּבֵאוֹ אֶל־הַקֹּדֶשׁ לִפְנֵי יְהוָה וּבִצְאָתוֹ וְלֹא יָמוּת:

You shall make the robe of the ephod of pure blue. The opening for the head shall be in the middle of it; the opening shall have a binding of woven work round about—it shall be like the opening of a coat of mail—so that it does not tear. On its hem make pomegranates of blue, purple, and crimson yarns, all around the hem, with bells of gold between them all around: a golden bell and a pomegranate, a golden bell and a pomegranate, all around the hem of the robe. Aaron shall wear it while officiating, so that the sound of it is heard when he comes into the sanctuary before the Eternal One and when he goes out—that he may not die.

Exodus 28:36-43:

לו ועשית צִיץ זָהָב טְהוֹר וּפְתַחַת עָלָיו וּפְתַחַת חוֹתֶם קֹדֶשׁ לִיהוָה: לז וְשַׁמֶּת אֹתוֹ עַל־פְּתִיל תְּכֵלֶת וְהָיָה עַל־הַמְצַנֶּפֶת אֶל־מוֹל פְּנֵי־הַמְצַנֶּפֶת יִהְיֶה: לח וְהָיָה עַל־מִצַּח אַהֲרֹן וְנִשָּׂא אַהֲרֹן אֶת־עוֹן הַקֹּדָשִׁים אֲשֶׁר יִקְדִישׁוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְכָל־מִתְנַת קֹדְשֵׁיהֶם וְהָיָה עַל־מִצְחוֹ תָמִיד לְרָצוֹן לָהֶם לִפְנֵי יְהוָה: לט וְשַׁבְּצָתָּ הַכְּתָנֹת שֵׁשׁ וְעֵשִׂיתָ מְצַנֶּפֶת שֵׁשׁ וְאַבְנֹת תַעֲשֶׂה מַעֲשֵׂה רִקְם: מ וְלִבְנֵי אַהֲרֹן תַעֲשֶׂה כְּתָנֹת וְעֵשִׂיתָ לָהֶם אֲבָגָטִים וּמַגְבָּעוֹת תַעֲשֶׂה לָהֶם לְכָבוֹד וְלִתְפָאֵרֶת: מא וְהַלְבַּשְׁתָּ אֹתָם אֶת־אַהֲרֹן אַחִיךָ וְאֶת־בְּנָיו אִתּוֹ וּמִשַׁחְתָּ אֹתָם וּמִלַּאתָ אֶת־יָדָם וְקֹדַשְׁתָּ אֹתָם וְכִהְנֹוֹ לִי: מב וְעֵשִׂה לָהֶם מְכַנְסֵי־בָד לְכִסּוֹת בָּשָׂר עָרוּהָ מִמִּתְנִים וְעַד־יָרְכִים יִהְיוּ: מג וְהָיוּ עַל־אַהֲרֹן וְעַל־בְּנָיו בְּבֵאֵם | אֶל־אַהֲלֵ מוֹעֵד אֹוּ בְּגִשְׁתֶּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשָׂרֵת בְּקֹדֶשׁ וְלֹא־יִשָּׂאוּ עוֹן וּמָתוּ חֻקַּת עוֹלָם לֹוּ וּלְזָרְעוֹ אַחֲרָיו:

You shall make a frontlet of pure gold and engrave on it the seal inscription: “Holy to God.” Suspend it on a cord of blue, so that it may remain on the head-dress; it shall remain on the front of the headdress. It shall be on Aaron’s forehead, that Aaron may take away any sin arising from the holy things that the Israelites consecrate, from any of their sacred donations; it shall be on his forehead

at all times, to win acceptance for them before the Eternal. You shall make the fringed tunic of fine linen. You shall make the headdress of fine linen. You shall make the sash of embroidered work. For Aaron's sons also you shall make tunics, and make sashes for them, and make turbans for them, for dignity and adornment. Put these on your brother Aaron and on his sons as well; anoint them, and ordain them and consecrate them to serve Me as priests. You shall also make for them linen breeches to cover their nakedness; they shall extend from the hips to the thighs. They shall be worn by Aaron and his sons when they enter the Tent of Meeting or when they approach the altar to officiate in the sanctuary, so that they do not incur punishment and die. It shall be a law for all time for him and for his offspring to come.